

MOMO WIL MEER BIJEN

⋮ Aan het verkeerde adres

‘Ik ga douchen,’ zegt Momo, ‘want onder de douche krijg ik altijd goede plannen.’ Hij weet niet of dat waar is, maar dat hoort hij de koning weleens zeggen.

Onder de douche denkt Momo na.

Hoe zat het ook alweer met die bijen? Ze komen op bloemen af om nectar en stuifmeel te eten. Als er veel bloemen zijn, is er veel voedsel voor bijen en dan...

⋮ ‘Papa heeft gelijk!’ roept Momo uit.

⋮ ‘Onder de douche krijg je echt goede plannen!

⋮ Als ik wil zorgen dat er meer bijen in ons land komen, moeten er eerst meer bloemen komen!’

Hij zet de douche uit, ook al heeft hij pas zijn halve lijf gewassen.

Twee minuten later stapt hij met druipend haar de keuken in.

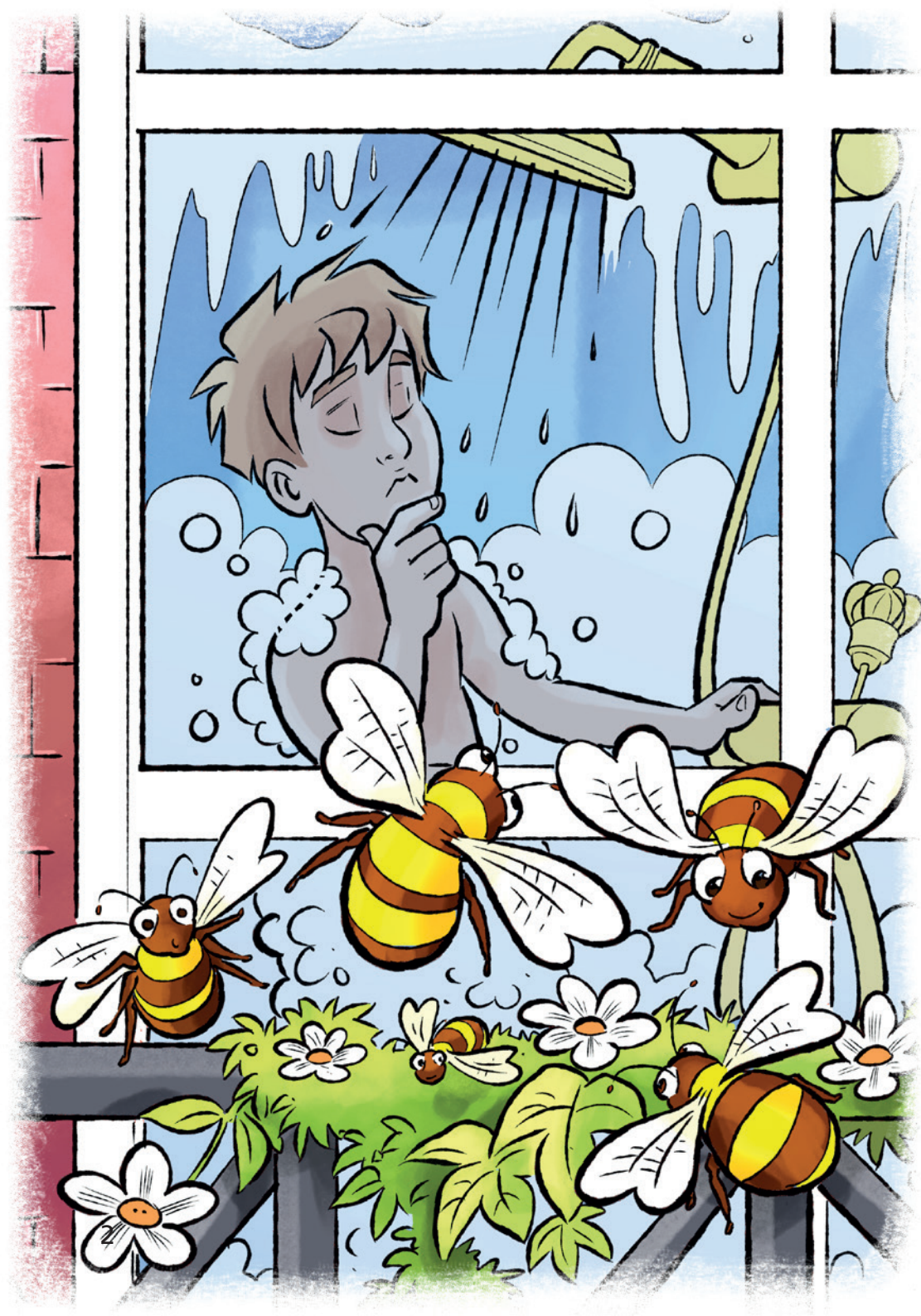
Daar zit Nino aan tafel met de tablet voor zich.

⋮ ‘Meer bloemen, meer nectar, meer stuifmeel, meer bijen!’ roept Momo uit.

⋮ ‘Bloemen lossen alles op!’

⋮ ‘Van wat voor bloemen houden bijen dan?’ vraagt Nino.

⋮ ‘Dat ga ik aan een expert vragen,’ zegt Momo. Op zijn

telefoon zoekt hij het adres van een imker. Een imker houdt bijen, dus die kan hem vast alles vertellen!
Momo doet een schrijfblokje en een pen in zijn broekzak.
Dan pakt hij zijn fiets uit de schuur en rijdt hij naar het adres van de imker.

- Imker *Brahim* staat er op een bordje naast de deur.
- Momo's handen zweten en kleven.
- Hij veegt ze af aan zijn broek en drukt dan snel op de bel.
- Een man doet open.

'Mag ik u wat vragen stellen over bijen?' vraagt Momo.
Zijn stem bibbert een beetje.

- 'Daarvoor ben je bij mij niet aan het goede adres,' zegt de man.
- Momo kijkt naar het bordje naast de deur.
- Hij is wél aan het goede adres.

Dan zegt de man met een lach: 'Ik ben de directeur van de autofabriek, geen imker. Ik ben Storm. *Brahim* is mijn man, maar die is niet thuis.'

Momo zucht en draait zich om.

Maar dan zegt Storm: 'Ik ken nog wel een andere imker hier in de buurt. Momentje, dan bel ik even.'

- Even later zegt Storm:
- 'Je bent welkom bij imker *Jos*.
- Die is vandaag wel thuis.'
- Storm geeft hem het adres en Momo gaat op pad.
- Na een kwartier belt hij aan bij imker *Jos*.

Een vrouw met grijs golvend haar doet de deur open.
'Ik kom voor uw man,' zegt Momo. Zijn stem bibbert al minder dan net bij Storm.

- 'Dan hebben we een probleem,' zegt de vrouw,
- 'want ik woon alleen.'
- 'O,' zegt Momo. 'Ik dacht... eh... Storm zei...'
- Is hij nu dan echt aan het verkeerde adres?
- Maar dan schiet de vrouw in de lach.

'Ik ben imker *Jos*,' zegt ze. 'Storm vertelde al dat je eraan kwam. Loop maar mee. In de tuin staan mijn bijenkasten.'

- In de tuin vertelt Momo over zijn plan om meer bijen naar het land te lokken.
- 'Daarom wil ik bloemen gaan zaaien,' zegt hij.
- 'Maar ik weet niet welke bloemen ze lekker vinden.'

'Weet je wat bijen graag eten?' vraagt *Jos*.

‘Nectar en stuifmeel,’ zegt Momo.

‘Juist!’ zegt Jos. ‘Je wilt dus bloemen zaaien die voor veel nectar en stuifmeel zorgen. Kijk, ik laat je wat bloemen zien. Mijn tuin staat er vol mee.’

Samen lopen ze een rondje door de grote tuin.

Jos wijst bloemen aan die bijen lekker vinden.

Momo schrijft alle bloemen op die Jos noemt.

Klaprozen, zonnebloemen, cosmea, gele mosterd, komkommerkruid, stokrozen...

‘Ook op bloemen van kruiden zijn bijen dol,’ zegt Jos. ‘Kijk, dit is mijn kruidentuin.’

Momo schrijft druk mee: rozemarijn, salie, tijm...

Dat is een hele lijst! denkt hij.

‘Wat kunnen mensen nog meer doen om de bij te helpen?’

‘Bijen moeten ook ergens wonen,’ zegt Jos.

‘Ze hebben nestelplekken nodig om te slapen en om eitjes te leggen,’ legt ze uit.

Momo wijst naar Jos’ bijenkasten. ‘Maar vast niet iedereen wil zo’n ding in zijn tuin.’

Jos lacht en vertelt: ‘Het grootste deel van de bijen nestelt onder de grond. Ze kruipen bijvoorbeeld via kale plekken in het gras de grond in. Of ze zoeken naar holtes in dood hout dat op de grond ligt. Als mensen hun tuin minder netjes houden, helpt dat de bijen!’

Momo schrijft met haar mee en zegt:

‘Ik weet wat ik moet doen!’

∴ Bloemen zijn gedoe

Momo zegt imker Jos gedag.

‘Ik ga aanbellen bij mensen,’ zegt hij zacht tegen zichzelf.

Hij voelt bibbers in zijn lijf.

Aanbellen is spannend, maar hij moet wel!

En Storm en Jos waren ook aardig.

Dus hij belt ergens aan en wacht.

‘Prins Momo!’ zegt de vrouw die opendoet verrast.

‘Wat kan ik voor je doen?’

Momo vertelt over de bijen, bloemen en nestelplekken.

‘Zaadjes zaaien wordt lastig,’ zegt de vrouw. ‘Want onze tuin ligt vol met tegels.’

⋮ Momo belt bij nog een paar huizen aan.
⋮ Maar alle mensen zeggen:
⋮ 'In onze tuin liggen tegels en op tegels kun je niet zaaien.'
| 'Weet je wat je wel kunt doen met tegels?' vraagt Momo
aan een man met een baby op zijn arm. 'Je kunt ze weg-
halen, en dan kun je zaadjes zaaien!'
| 'O nee,' schrikt de man. 'In een tuin horen tegels! Bloemen
zijn gedoe.'
⋮ Daar is Momo het niet mee eens.
⋮ Maar wat kan hij eraan doen?
⋮ Wie zou hem nu nog kunnen helpen?
⋮ Er komt niemand in hem op, dus Momo fietst naar huis.
| Daar zit Nino over de tablet gebogen.
| Momo gaat naast hem zitten en moppert: 'Niemand wil
bloemen in zijn tuin.'
⋮ 'Kun je niet gewoon bloemen zaaien in de stad?'
⋮ vraagt Nino.
⋮ 'Dat is een goed idee!' roept Momo uit.
| Op zijn telefoon opent hij een online plattegrond. Hij
zoomt in op hun stad en speurt naar lege stukken grond
en naar kale grasvelden.
⋮ Daar!
⋮ Achter die school is een heel groot grasveld.
| Momo haalt zijn schrijfblokje weer tevoorschijn en schrijft
de naam van de school op.
⋮ En daar!

⋮ Langs het spoor is een lange strook gras.
⋮ En in alle bermen is plek voor bloemen.
⋮ En in het park en...
| Als zijn blad aan beide kanten vol is, zoekt Momo het
telefoonnummer van het stadhuis.
Hij belt en wacht. Waarom kriebelt het ineens in zijn buik
alsof daar een zwerm bijen rondzoemt?
| 'Met Momo,' zegt hij, als een man opneemt. 'Mag ik een
afspraak maken met de burgemeester, alstublieft?'
⋮ 'Welke Momo ben jij?' vraagt de man.
⋮ 'De enige Momo die ik ken,' zegt Momo.
⋮ 'Prins Momo?' vraagt de man.
⋮ 'Die, ja,' zegt Momo.

‘Hm,’ doet de man. ‘Over een half uurtje gaat burgemeester Saar lunchen op haar kamer. Wil je dan langskomen?’

‘Ja! Graag!’ roept Momo.

Dit gaat makkelijker dan hij had gedacht.

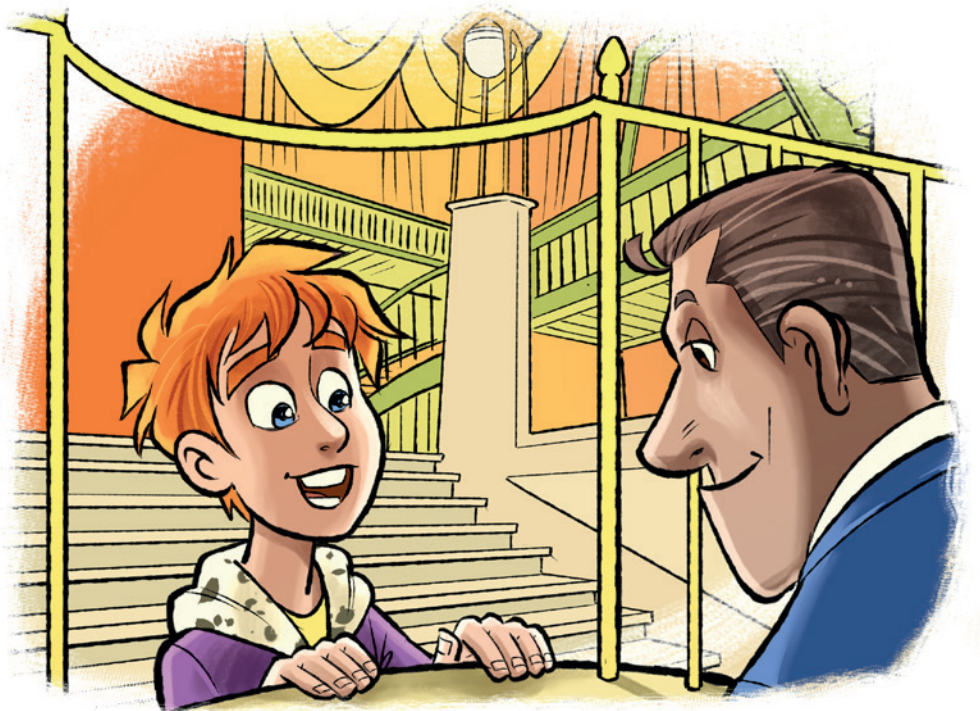
Momo heeft genoeg tijd, dus hij gaat lopend naar het stadhuis.

Voor het stadhuis bekijkt hij zichzelf in de weerspiegeling van een ruit. Hij haalt een hand met een beetje spuug door zijn haar. Dan gaat hij door de draaideur naar binnen.

De hal is leeg, op de man achter de balie na.

‘Ah!’ zegt de man.

‘Jij komt voor de lunch.’

‘Nee hoor,’ zegt Momo.

‘Niet?’ vraagt de man met een blik op het scherm dat op de balie staat. ‘Jij bent toch Momo van de koning?’

‘Ik ben gewoon Momo van Momo,’ zegt Momo.

‘De koning is mijn vader.’

‘Juist,’ zegt de man. ‘Dus jij komt voor de lunch.’

‘Ik WIL wel lunch,’ zegt Momo, ‘maar ik KOM niet voor de lunch. Ik kom voor de burgemeester.’

De man trekt net zo’n gezicht als Momo’s juf weleens doet, als ze een beetje moe van hem wordt.

Dan wijst hij naar links.

‘Trap op, eerste verdieping, rechts de gang in en dan de laatste deur links.’ De man geeft hem over de balie een tasje aan. ‘Neem dit maar mee,’ zegt hij. ‘Dit is net bezorgd.’

Momo gluurt in het tasje.

Broodjes!

Boven vraagt hij nog een keer de weg aan iemand.

De deur van de burgemeester staat open.

‘Ha Momo,’ begroet burgemeester Saar hem.

‘Jij komt voor de lunch, hè?’

‘Ja,’ zegt hij,

want nu weet hij dat dat het goede antwoord is.

: Regels en tegels

: Momo geeft de burgemeester het tasje met broodjes.

: Saar wijst hem waar hij mag zitten
: en schuift hem een broodje toe.

: Momo vertelt hoe hij de toekomst van het land
: beter wil maken.

‘Meer bloemen, meer nectar, meer stuifmeel, meer bijen,’
herhaalt Saar.

‘Bloemen lossen alles op!’ zegt Momo. ‘Maar mensen
willen alleen maar tegels in hun tuin. Bloemen vinden ze
gedoe.’

‘Dus je wilt bloemen zaaien in de stad?’

: Saar kauwt op een hap van haar broodje.

: ‘Ik denk niet dat daar veel plek voor is,’ zegt ze dan.

: ‘Dat denk ik wel,’ zegt Momo.

: ‘Dat weet ik zelfs wel zeker.’

Hij haalt zijn schrijfblokje uit zijn zak. ‘Hier is plek,’ zegt hij.

Hij wijst het eerste punt op zijn lijst aan.

: Saar schudt haar hoofd.

: ‘Dat is een sportveld.’

: ‘Hier dan,’ zegt Momo, ‘langs het spoor.’

: ‘Daar staan al bloemen,’ zegt Saar.

‘Volgens de plattegrond niet,’ zegt Momo.

‘Volgens de echte wereld wel,’ houdt Saar vol.

: ‘Hm. En hier dan?’ vraagt Momo.

: ‘In de berm langs de weg?’ vraagt Saar.

: ‘Daar mogen geen hoge planten staan.

: Dat is tegen de regels.’

: ‘Waarom mag dat niet?’ vraagt Momo.

‘Als er hoge planten in de berm staan, zien mensen in de
auto niet of er verkeer de bocht om komt. Daar komen
ongelukken van.’

‘Én bijen,’ zegt Momo.

: Maar hij snapt wel dat de berm dus geen goede plek is.

: Hij zucht en zegt:

: ‘Mensen houden van regels en van tegels,
: maar niet van bijen.’

'Weet je wat jij zou moeten doen?' vraagt Saar. 'Er is een minister van Milieu. Misschien kun je daar eens koffie mee drinken.'

'Ik lust geen koffie.'

'Ik bedoel: misschien kun je daar eens mee praten,' zegt Saar lachend.

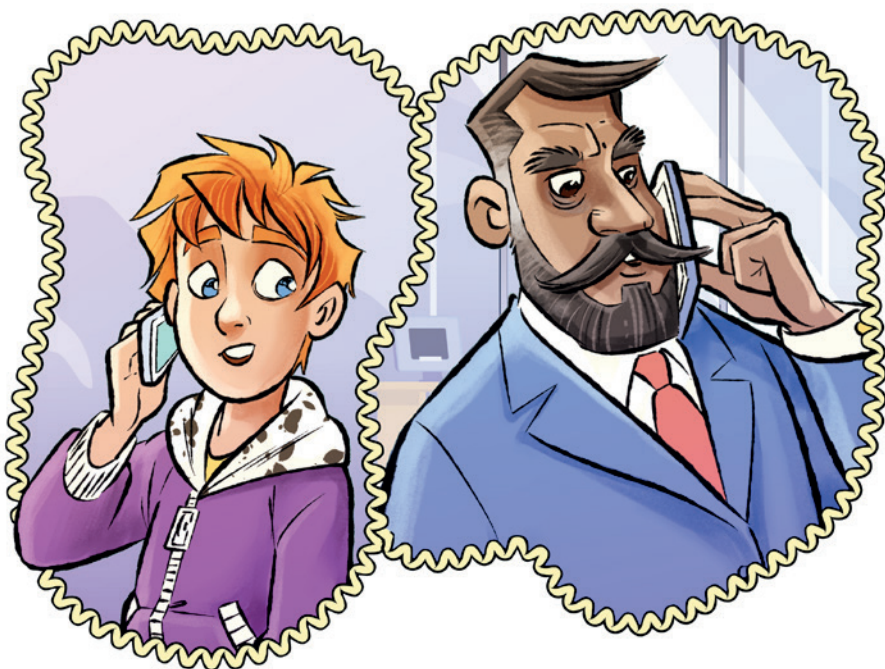
⋮ Dat is best een goed idee.

⋮ Momo propt zijn broodje naar binnen en gaat naar huis.

In de kamer van de koning zoekt hij het nummer van de minister. Zodra hij het vindt, voelt hij zoemende bijen en fladderende vlinders in zijn buik.

⋮ Ik schrijf eerst op wat ik wil zeggen, bedenkt hij,

⋮ zodat ik niets vergeet.

⋮ Hij schrijft alles op.

⋮ Dan haalt hij een paar keer diep adem.

Als de bijen en vlinders in zijn buik iets minder hard zoemen en fladderen, belt hij de minister.

'Met Momo,' zegt Momo. Hij leest voor wat hij heeft opgeschreven.

⋮ 'Wilt u me helpen?' vraagt hij tot slot.

⋮ 'Wat is je plan?'

⋮ 'Eh...' aarzelt Momo.

⋮ 'Ik heb nog geen plan.'

'Ik heb het erg druk,' zegt de minister. 'Maar bel me als je een plan hebt, dan kijken we wat we kunnen doen!'

De minister verbreekt de verbinding.

'Nou zeg!' moppert Momo. Hij loopt naar beneden en kruipt in een hoekje van de bank.

⋮ Hij staart voor zich uit,

⋮ tot Nino even later neerploft in de andere hoek.

⋮ 'Weet jij al wat je gaat doen om de toekomst van ons land beter te maken?' vraagt Momo.

⋮ 'Nee,' zegt Nino. 'Jij?'

⋮ 'Nee,' mokt Momo.

Zo blijven ze een tijdje stil zitten, tot Lola binnenkomt.

'Wat een stomme wedstrijd is dit,' zegt ze.

⋮ Ze ploft tussen Momo en Nino in en zegt:

⋮ 'Ik geef het op.

⋮ Momo, jij wint.

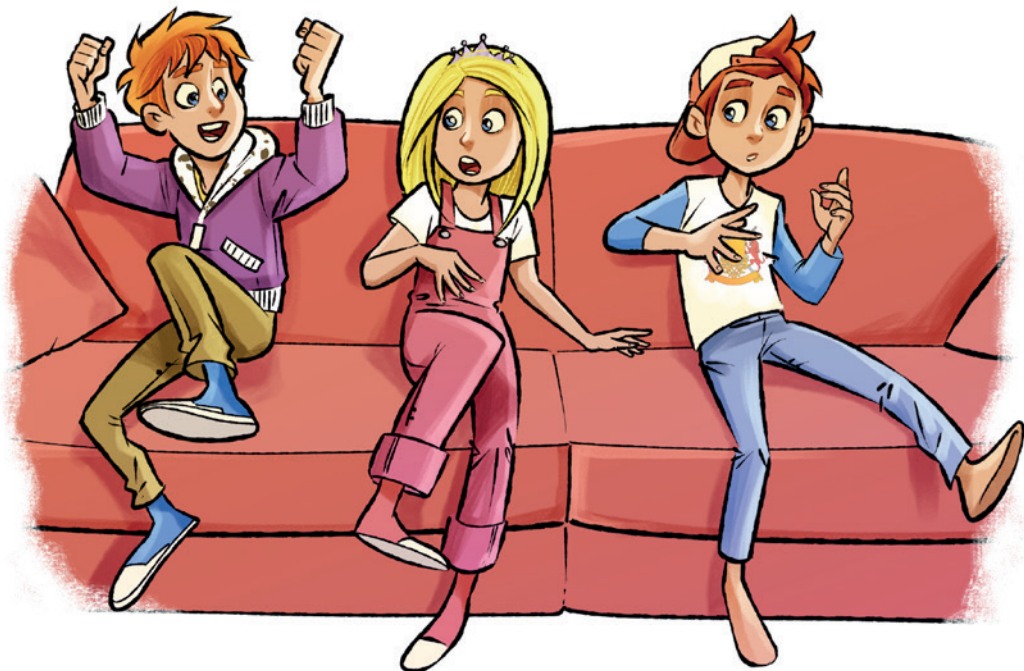
- ⋮ Of Nino, jij wint.
- ⋮ Maar ik win niet.'
- ⋮ Wacht eens even, denkt Momo...

Hij springt op van de bank en roept uit: 'Lola, je bent geweldig!'

'Dat klopt,' zegt Lola, 'maar waarom zeg je dat nu?'

'Je zei dat het een stomme wedstrijd is,' zegt Momo. 'Maar juist omdat het een *wedstrijd* is, doen wij alle drie heel hard ons best. We willen winnen, zodat we koning of koningin worden, toch?'

- ⋮ 'Ja,' zegt Lola.
- ⋮ 'Ja,' zegt Nino.
- ⋮ 'Dus?' vraagt Lola.

'Ik ga een wedstrijd organiseren,' zegt Momo. 'Want als het een wedstrijd is, doen mensen hard hun best, omdat ze willen winnen! Een wedstrijd waarbij mensen moeten zorgen dat er meer bijen in ons land komen.'

Meteen belt Momo de minister terug.

- ⋮ 'Met Momo,' zegt hij.
- ⋮ 'Ik heb een plan.'